

[Svend Haugaard]

af en meget betydningsfuld lovgivning. Vi er afgjort tilhængere af integrationen, men det er da klart, der skal fares med lempe i en overgangsperiode; vi skal vise tilstrækkeligt tålmod til, at opgaverne kan lykkes.

Jeg vil gerne understrege betænkningens bemærkninger om, at forældre skal tages med på råd, og at der skal vises stort hensyn til forældreønsker.

Vi er ligeledes meget glade for og tilfredse med, at ministeren har stillet sine ændringsforslag til folkeskolelovens § 3, stk. 2, som efterkommer ønsker om en klargøring af, at specialpædagogisk bistand ikke er et alternativ til almindelig undervisning.

Vi kan anbefale vedtagelse af lovforslagene med ministerens ændringsforslag, men må anbefale at stemme imod ændringsforslag nr. 3 til lovforslag nr. L 186 om en udsættelse af lovens ikrafttræden.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Som det fremgår af betænkningen, skal kristeligt folkeparti her ved anden behandling redegøre for sin stilling. Jeg vil understrege betænkningens ord om, at vi ikke er imod særforsorgens udlægning. Vi mener, det er den rigtige vej at gå.

Når vi alligevel står med nogle betænkeligheder her, så skyldes det, at vi er lidt bange for, at de midler, der skal til her, ikke bliver ydet. Hvis ikke de bliver ydet og man alligevel forsøger at udlægge, så er det, vi er bange for, at nogle børn og også vi andre kan komme i klemme. Det alvorlige ved disse lovforslag er jo, at det drejer sig om nogle svage mennesker og i dette tilfælde også om børnene, hvor vi alle sammen selvfølgelig er indstillet på at gøre det så godt som overhovedet muligt. Vi ved godt, at det er sagt mange gange, at man tror, amter og kommuner vil leve op til loven og ikke integrere mere, end der er mulighed for, og det håber vi er rigtigt. Men hvis det sker, at man får børnene ud i den almindelige skole, uden at midlerne følger med, så kan det ikke undgås, at nogle bliver tabere.

Vi føler ikke, vi kan tage medansvar for denne udlægning, fordi vi ikke har garanti for, at de ressourcer, der skal til, er der. Derfor vil vi undlade at stemme.

Alfred Hansen (DR):

704 Ft

Vi står nu i den situation, at et meget spinkelt flertal har indstillet til vedtagelse det forslag, som går på, at amterne skal overtage undervisningen af de handicappede, såvel de fysisk som de psykisk handicappede, og at man efter halvandet års forløb, nærmere betegnet den 1. juli 1981, skal have muligheder for at overlade undervisningen af disse elever til kommunerne.

Det er i og for sig ikke så bemærkelsesværdigt, at det er et lille flertal, der indstiller til vedtagelse, men det burde måske netop i denne sag have manet til ekstra eftertanke hos disse tre partier. En så stor sag, som der her er tale om, burde have haft en langt større tilslutning i folketetinget. Jeg føler heller ikke, at det er begejstringens rus, der præger disse tre partier, når de taler om det fortrinlige indhold i dette forslag. Det er, som om begejstringen og engagementet i det, det her drejer sig om, mangler. Jeg forstår det godt.

Vi har for et par år siden fået vedtaget en folkeskolelov, som bygger på enhedsskoletanken, altså en udelst skole. Vi er langtfra færdige med at indkøre denne folkeskolelov. Vi underviser eleverne i folkeskolen, uanset evner, anlæg, interesse og flid, i de samme fag. Nu står vi altså i den situation, at vi må se i øjnene, at der vil komme yderligere en gruppe til, som har forskellige handicap. Der kan komme børn i rullestole, der kan komme blinde, der kan komme døve, og vi har ikke i udvalget fået tilkendegivet helt klart, hvordan en sådan integration skal forløbe. Jeg vil stærkt advare dem, som eventuelt tror, at en integration blot vil sige at føre et barn i rullestol ind i et klasseværelse. Det har intet med integration at gøre. Hvis integrationen skal kunne lykkes til glæde først og fremmest for de elever, som debatten her drejer sig om, nemlig den gruppe børn, som jeg regner til de virkelig svage i samfundet, hvis det virkelig skal lykkes, så må man være villig til at stille midler til rådighed, så både muligheden for at nedsætte klassekvotienterne og muligheden for at sætte støttelærere på kan opfyldes. Hvis ikke man vil det, så vil vi desværre konstatere, at den udslusning, der her bliver tale om, vil blive en udslusning til isolation og ensomhed.

Jeg har ikke indtryk af, at man i de tre partier, der støtter forslaget, har samme holdning til, hvor meget det skal koste. Jeg har f.eks. ikke på fornemmelsen – det skulle glæ-